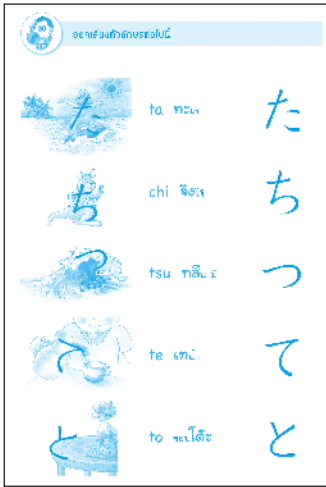

WEvent

จำอักษรญี่ปุ่นง่ายๆ “ไโตะฮะรุ”

ใน
สไตล์

คอลัมน์

WEvent ในฉบับนี้ว่าด้วยเรื่องของการสัมมนาครับ ในชื่อว่าการสัมมนา “เทคนิคการสอนอักษรญี่ปุ่นให้จำง่ายและสนุก อีระงะนะเรียนสบาย สไตล์โคะฮะรุ” (ชื่อที่ยาวได้อีก) ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2554 ที่ผ่านมา ภายในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติครั้งที่

39 นี้เองครับ ครั้งนี้ทางสำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรมได้รับเกียรติจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจาก เกแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มาร่วมให้ความรู้ในบรรยากาศแบบเป็นกันเองและสนุกสนาน จะเป็นอย่างไรบ้างนั้น เชิญติดตามได้ครับ

ประเด็นในการสัมมนาครั้งนี้มุ่งเน้นไปที่ การแนะนำหนังสือเรียนภาษาญี่ปุ่นแนวใหม่เล่มล่าสุดของทางสำนักพิมพ์ ชื่อว่า “อีระงะนะเรียนสบาย สไตล์โคะฮะรุ” และแนะนำวิธีการสอนตัวอักษรอีระงะนะในภาษาญี่ปุ่นให้ทั้งจำง่ายและเพลิดเพลิน แก่คณาจารย์ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น-ปลาย ซึ่งหนังสือเล่มดังกล่าวมีขึ้นเพื่อรองรับผู้เรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือกนั้นเองครับ ปัญหาเกิดจากการที่ผู้เรียนมีชั่วโมงเรียนภาษาญี่ปุ่นเพียง 1 หรือ 2 ครั้งต่อสัปดาห์เท่านั้น ทำให้ความสนใจรับรู้และเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละครั้งลดลงไปอย่างมาก ฉะนั้น **เทคนิคที่จะมาช่วยให้การสอนเกิดความดึงดูดและง่ายต่อการจดจำโดยไม่ต้องใช้เวลาอันยาวนานจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากครับ**

กลุ่มเป้าหมายของงานในครั้งนี้อาจจะเฉพาะเจาะจงกว่างานที่ผ่านๆ มาของทางสำนักพิมพ์ นะครับ เนื่องจากผู้ที่เข้าร่วมการสัมมนาจะเน้นไปที่กลุ่มอาจารย์ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นจากโรงเรียนต่างๆ ทั้งกรุงเทพฯ ปริมณฑล หรือแม้แต่ต่างจังหวัดก็ตาม เรียกได้ว่าเป็นการนัดรวมญาติก็เห็นจะได้ครับ เพราะอาจารย์แต่ละท่านมีโอกาสเข้าร่วมการอบรม หรือสัมมนาอื่นๆ ด้วยกันมาก่อนหน้านั้นแล้ว บางท่านถึงขนาดไปเที่ยวประเทศญี่ปุ่นด้วยกันมาแล้วก็มี บรรยากาศระหว่างการสัมมนาจึงเต็มไปด้วยความสนุกสนาน การหยิกแกมหยอกจากวิทยากร นอกจากจะได้รับทราบถึงหนังสือเล่มใหม่เพื่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นแบบง่ายๆ แล้ว แต่ละท่านก็ยังได้เรียนรู้เทคนิคมากมายอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นการสอนตัวอักษรอย่างไรให้ไม่น่าเบื่อ การสอนวัฒนธรรมควรจะต้องทำอย่างไร หรือการใช้สื่อการสอน เป็นต้น

อภิศัย ติ่มนวด

ฝ่ายพัฒนาศูนย์การศึกษาและสัมมนา

อย่างที่ได้อธิบายไปในตอนต้นถึงความเป็นหนังสือเรียนภาษาญี่ปุ่น “แนวใหม่” ของ “อีระงะนะเรียนสบาย สไตล์โคะฮะรุ” ความแปลกใหม่เห็นจะอยู่ตรงที่วิธีที่ใช้ในการจดจำตัวอักษรนั่นเองครับ จากผู้เรียนซึ่งเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือก แน่ใจว่าความสนใจในตัวภาษาคงมีไม่เท่าเหล่า “เด็กเอก” แน่ใจ ทานวิทยากร (และเป็นหนึ่งในผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ด้วยครับ) จึงได้ทำการสำรวจจากอาจารย์ผู้สอนทั่วประเทศเพื่อค้นหาวิธีเรียนที่ดีที่สุด จึงนำมาสู่ **การใช้ภาพและเสียงของอักษรตัวนั้นๆ เทียบเคียงกับเสียงในภาษาไทย** พูดไปอาจจะยังไม่ค่อยเห็นภาพ ขอยกตัวอย่างบางตัวอย่างแล้วกันนะครับ เช่น อักษร て อ่านว่า /เทะ/ แล้วนำอักษรตัวนี้มาผูกกับรูปภาพของคนกำลัง “เท” น้ำจากเหยือก ทำให้ผู้เรียนสามารถจินตนาการเสียงและลักษณะของตัวอักษรได้อย่างง่ายดาย

จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนภาษาที่ดีนั้น ไม่ได้หยุดอยู่แค่การทำตามสิ่งที่ได้เล่าเรียนมาเท่านั้น ยังต้องรู้จักปรับเปลี่ยนเทคนิคและวิธีการเพื่อให้ผู้เรียน หรือแม้แต่ตัวผู้สอนเอง เกิดความรู้สึกอยากเรียน อยู่ตลอดเวลาและเข้ากับสถานการณ์ ณ หน้านานด้วย ถ้าเรียนในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็คงไม่ต้องเสียเวลาไปลงเรียนพิเศษเพิ่มเติมใช้ใหม่ครับ สุดท้ายนี้ WEvent ในฉบับต่อไปก็จะมาเล่าบรรยากาศของกิจกรรมดีๆ จากทางสำนักพิมพ์ อีก จะเป็นกิจกรรมอะไรนั้น อย่าลืมติดตามด้วยนะครับ

ติดตามข่าวสารหนังสือใหม่และกิจกรรมต่างๆ ของสำนักพิมพ์ฯ ผ่านช่องทาง FACEBOOK (ค้นหาคำว่า TPA Press) ได้แล้วนะครับ

SmallTalk

อรุณิษา บุญเลนันท์
ภาพเขียนนิตยสารกวีการศึกษาระดับมัธยม

ลวดดี ค่ะคุณผู้อ่าน
ทุกท่าน Small
Talk ฉบับนี้ขอเอาใจคนรัก J-Pop โดย
เฉพาะกับภาพและบรรยากาศคอนเสิร์ต

Tomohisa Yamashita Asia Tour 2011 -
Bangkok : Super Good Super Bad ที่จัดขึ้นเมื่อวันที่ 23-24 เมษายน
2554 ณ Thunder Dome เมืองทองธานี ตั้งแต่เวลา 19.00 - 21.30 น. กับ
ความประทับใจและความยิ่งใหญ่ของ J-Pop ที่ผู้เขียนนำมาให้ผู้อ่านได้
สนุกไปด้วยกันเหมือนยืนติดขอบเวทีกันเลยทีเดียว เขาละคะ มาสนุกกับ
คอนเสิร์ตด้วยกันเลย !

ก่อนอื่นผู้เขียนขอขอบคุณหัวหน้าผู้แสนจะใจดีและเพื่อนผู้น่ารักที่
หาบัตรคอนเสิร์ตของทั้ง 2 วันมาให้ ทำให้มีโอกาสได้ไปสัมผัสกับคอนเสิร์ต
ของศิลปินแนวหน้าของญี่ปุ่นอย่าง Yamashita Tomohisa หรือที่สาวก
J-Pop รู้จักกันในชื่อ Yamapi (ยามะพี) นั่นเอง ซึ่งเป็นนักร้องที่ผู้เขียนชื่นชอบ
มาเกือบ ๆ 10 กว่าปีแล้ว การได้ไปชมคอนเสิร์ตครั้งนี้จึงเหมือนกับความ
ฝันที่เป็นจริงเลยก็ว่าได้และคิดว่าสำหรับแฟนคลับ หรือผู้ที่ติดตาม
ผลงานละครและเพลงของยามะพีก็น่าจะประทับใจกับคอนเสิร์ตในครั้งนี้
นี้ไม่แพ้กัน บรรยากาศโดยรวมก่อนคอนเสิร์ตเริ่มของทั้งวันเสาร์และวัน
อาทิตย์นั้น แม้ฟ้าฝนจะไม่เป็นใจสักเท่าไร แต่คนที่มาชมคอนเสิร์ตก็ไม่ได้
น้อยลงเลย ดูได้จากจำนวนบัตรที่ขายหมดเกลี้ยงแบบที่ใครไม่ได้ซื้อไว้ล่วงหน้า
ก็ต้องเสียดายไปตามๆ กัน นอกจากนี้ทางญี่ปุ่นยังนำสินค้าลิขสิทธิ์
ของยามะพีมาขายกันถึงหน้าคอนเสิร์ตเลยทีเดียว เช่น สมุดภาพ โปสเตอร์
รูปถ่าย แฟ้ม แท่งไฟและพัดหน้ายามะพี (กรี๊ดๆ) งานนี้ถูกใจแฟนคลับ
กันไม่น้อย เห็นได้จากแถวรอซื้อสินค้าที่ยาวมากจนต้องมีพนักงานทั้งคน
ไทยและญี่ปุ่นมาคอยจัดคิวเรียกทีละคนเลยละคะ

เวลา 17.00 น. ผู้เขียนเข้าไปนั่งรอในฮอลล์และได้ยินเสียงแฟน
คลับพร้อมใจกันเรียกชื่อ ยามะพี เป็นระยะ ๆ และเมื่อถึงเวลา 19.00 น.
ไฟทั้งฮอลล์ก็ดับลง เหลือเพียงแสงไฟจากจอ LCD ที่ทำเป็นกล่องสี่เหลี่ยม
ลอยอยู่ตรงกลางเวทีที่ยังคงสว่างไสวและเมื่อจอ LCD นั้นค่อยๆ เลื่อน
ลงมาที่พื้น เสียงเพลง Daite Senorita (ซึ่งก็เริ่มแรกของยามะพี) ก็ดัง
ขึ้น พร้อมๆ กับที่ยามะพีในชุดสีแดงยืนร้องเพลงอยู่ตรงกลางกล่อง
จอ LCD นั่นเอง นอกจากเสียงเพลงที่ดังกระหึ่มแล้ว เสียงกรี๊ดต้อนรับยามะ
พีก็ดังไม่แพ้กัน ทุกคนต่างถือพัด หรือแท่งไฟสีแดง (สีแทนตัวยามะพี)
โยกไปมาพร้อมกับจังหวะเพลง งานนี้นอกจากยามะพีจะได้รับเสียงกรี๊ด

การกลับมาอย่างยิ่งใหญ่ของ J-Pop กับคอนเสิร์ต Tomohisa Yamashita Asia Tour 2011-Bangkok : Super Good Super Bad

อย่างล้นหลามแล้ว วงดนตรีที่ชื่อ Five และกลุ่มแดนเซอร์ที่ชื่อ A.B.C-Z
เองก็ได้รับการต้อนรับที่ดีไม่แพ้กัน และเมื่อเพลง Daite Senorita จบลง
ทำนองเพลงต่อไปก็ดังขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยามะพีเดินไปพร้อมๆ กับกลุ่มแดน
เซอร์ และคอยโบกมือทักทายผู้ชมตลอดเวลา เท่านั้นยังไม่พอ ยามะพียัง
ให้ผู้ชมได้จับไม้จับมือกันแบบไม่ถือเนื้อถือตัวกันเลย นอกจากจะให้ผู้ชม
ได้ใกล้ชิดแล้ว ยามะพียังเปิดโอกาสให้ผู้ชมได้ถามคำถามเขาอีกด้วย
(บางคนขอกอด ก็ยังเดินไปให้เขากอดอีกนั่นะ)

ซึ่งจะขอยกคำถามหนึ่งที่ประทับใจเป็นการส่วนตัวมาเล่าให้ฟังก็
แล้วกันนะคะ (เพราะถ้าเล่าทุกคำถามคิดว่าฉบับเดียวคงไม่พอเน้อๆ) นั้น
ก็คือคำถามที่ว่า "ยามะพีประทับใจอะไรในประเทศไทยมากที่สุด" แม้
จะเป็นคำถามที่ได้ยินบ่อยๆ เวลาศิลปินต่างประเทศมาประเทศไทย แต่คำ
ตอบของหนุ่มคนนี้ก็ไม่ได้ทำให้ผิดหวังเลยคะ เขาตอบออกมาเป็นชุดๆ โดย
ยกเป็นข้อๆ ดังนี้ 1) ชอบอาหารไทย โดยเฉพาะต้มยำกุ้ง 2) ชอบอากาศ
อบอุ่น 3) ชอบทะเลประเทศไทยและอยากไปเล่นทะเลอย่างมาก ซึ่ง
ยามะพีก็เสริมต่ออีกว่า "ไม่อยากจะเที่ยวด้วยเรื่องงาน แต่อยากไป
เป็นการส่วนตัวมากกว่า" พอพูดประโยคนี้จบ ผู้ชมทุกคนถึงกับกรี๊ดกัน
เสียงดังสนั่นฮอลล์เลยทีเดียว แฮม ช่างรู้จักเอาอกเอาใจแฟนคลับเหลือ
เกิน นอกจากจะเป็นกันเองแล้ว ยังปากหวานอีกต่างหาก

หลังจบช่วงถามคำถามแล้ว ยามะพียังชวนเอาเพลงในอัลบั้มใหม่
SUPER GOOD, SUPER BAD มาร้องอีกหลายเพลงเลยทีเดียว แต่ที่ดูจะ
ถูกใจผู้ชมมากที่สุดก็เห็นจะเป็นเพลง LOVELESS และเพลง Love Song
เพลงบัลลาดเศร้าๆ ที่ได้ใจคนฟังไปตามๆ กัน เสียงเพลงคลอไปเรื่อยๆ ใน
ขณะที่แฟนเพลงทุกคนต่างก็ช่วยกันร้องเพลงจนยามะพีถึงกับหยุดร้องและ
กล่าว "ขอบคุณ" พร้อมกับยกมือไหว้โปรบๆ ฮอลล์ ด้วยใบหน้าที่ยิ้ม
ไปด้วยรอยยิ้ม แต่เวลาก็ผ่านไปไวอย่างโกหก ในที่สุดก็มาถึงเพลงสุดท้าย
ยามะพีร้องเพลงและกล่าวลาผู้ชม พร้อมกับไฟในฮอลล์ที่สว่างขึ้น แต่ผู้ชม
ก็ยังไม่ยอมถอยห่างๆ ยังตะโกนเรียก "ยามะพี ยามะพี ยามะพี..." เพื่ออ้อ
กอรี่ให้ออกมาร้องเพลงอีก และก็ไม่ผิดหวังคะ ยามะพีปรากฏตัวออกมา
อีกครั้งและร้องเพลงตามที่ทุกคนเรียกจริงๆ ! และก่อนคอนเสิร์ตจะจบลง
อย่างสมบูรณ์ยามะพีก็ได้ให้สัญญาณกับทุกคนว่า "จะกลับมาประเทศไทย
อีกแน่นอน" เรียกว่าเป็นคำสัญญาที่ได้ใจผู้ชมไปเต็มๆ หลังจากนั้นไฟใน
ฮอลล์และประตูทางออกก็เปิดอีกครั้ง แม้ผู้ชมจะทยอยออกจากฮอลล์แล้ว
แต่ความประทับใจที่ได้รับจากการชมคอนเสิร์ตในครั้งนี้ก็ไม่ได้จางหายไปเลย
ถ้ามีโอกาสไปชมคอนเสิร์ตจริงๆ อย่างนี้ถือ ผู้เขียนจะนำมาเล่าสู่กัน
ฟังอีกอย่างแน่นอนคะ อย่าลืมติดตามกันนะคะ แล้วพบกันฉบับหน้าคะ

